

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι η Βουλή έκλεισε αιφνιδιαστικά στις 5 Ιουνίου. Νωρίτερα από κάθε άλλη φορά. Και ο λόγος που επικαλέστηκε η μνημονιακή πλειοψηφία ήταν πως δεν υπήρχε νομοθετικό έργο. Με αποτέλεσμα τώρα να βρίσκομαι σε δύσκολη θέση αν πρέπει να χρησιμοποιήσω το χαρακτηρισμό, ψέμα. Ή τον όρο απάτη. Ή τον όρο υποκρισία. Ίσως και να ταιριάζουν όλα αυτά μαζί και άλλα τόσα. Γιατί, στις 5 εβδομάδες που λειτουργούν τα θερινά τμήματα, ως δια μαγείας έχουν κατατεθεί και συζητούνται 7 νομοσχέδια και μία διεθνής σύμβαση. Χώρια αυτά που ήταν σε εκκρεμότητα. Για αυτήν την καταπάτηση κάθε κοινοβουλευτικής δεοντολογίας, κατά τα άλλα οι λαλίστατοι κυβερνητικοί βουλευτές και υπουργοί κουβέντα δεν ψελλίζουν δύο μήνες τώρα. Και καλά κάνουν από τη δική τους πλευρά. Διότι η σιωπή μπορεί στην περίπτωση αυτή να μην είναι χρυσός, αλλά τουλάχιστον τους απαλλάσσει από τη γελοιοποίηση. Γιατί, τι να πουν όταν είναι σε όλους φανερό ότι αυτή η μεθόδευση δείχνει όχι μόνο το φόβο μπροστά στο λαό, αλλά και μπροστά σε κάθε δημοκρατική διαδικασία, σε κάθε ίχνος ουσιαστικού διαλόγου και αντιπαράθεσης στην ολομέλεια της Βουλής;

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

ζούμε πρωτόγνωρες αντικοινοβουλευτικές στιγμές 4 χρόνια τώρα. Τέτοια προκλητική και αντιδημοκρατική συμπεριφορά, τέτοια περιφρόνηση της δημοκρατίας δεν έχει υπάρξει στα κοινοβουλευτικά χρονικά. Μετά από σαράντα χρόνια μεταπολιτευτικού κοινοβουλευτικού βίου, έχετε οδηγήσει σε πρωτοφανή κατάντια και απαξίωση την κοινοβουλευτική διαδικασία. Σε τέτοιο σημείο απαξίωσης που αναρωτιούνται οι πολίτες, αναρωτιούνται οι βουλευτές –πιστεύω όλων των πτερύγων- ποιος είναι ο ρόλος τους. Τι ακριβώς παριστάνουν.

Υπάρχει μια διαρκής παραβίαση της δημοκρατικής νομιμότητας, παράκαμψη του κοινοβουλίου, αυταρχισμός. Όλα αυτά δεν είναι κάποιες εξαιρέσεις, είναι ο κανόνας της μνημονιακής διακυβέρνησης. Έχετε κάνει σε τέσσερα χρόνια όσες επιστρατεύσεις είχαν γίνει από το 1974 έως το 2012. Θυμάστε μήπως πώς είχε αποκαλέσει ο πρωθυπουργός, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, τις επιστρατεύσεις; Χουντικές μεθοδεύσεις. Συγχαρητήρια που τις ενστερνίζεστε και τις εφαρμόζετε. Πόσες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου έχετε φέρει; Θυμάστε; 24 πράξεις νομοθετικού περιεχομένου στα 2 τελευταία χρόνια. Μια δυνατότητα που το Σύνταγμα προβλέπει μόνο για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, εσείς τη μετατρέψατε σε καθημερινή πρακτική. Γιατί; Διότι οικοδομείτε ένα αυταρχικό κράτος έκτακτης ανάγκης στη θέση του μεταπολιτευτικού κράτους δικαίου.

Τη δε κοινοβουλευτική διαδικασία την έχετε απαξιώσει εντελώς. Φτάσατε στο απώτατο σημείο γελοιοποίησης, να αναθέσετε στο πρώτο θερινό

τμήμα να αποφανθεί και μάλιστα δια βοής της προεπιλεγείσας πλειοψηφίας των 51 βουλευτών, για το αν θα εφαρμοστεί ή όχι το Σύνταγμα. Να αποφανθούν δηλαδή δια βοής 50 βουλευτές, αν θα εφαρμοστεί το Άρθρο 44 του Συντάγματος που παρέχει σε μια ισχυρή μειοψηφία άνω των 120 βουλευτών να προκαλέσουν συζήτηση στην ολομέλεια για διενέργεια δημοψηφίσματος σε κρίσιμο, κατά τη κρίση τους νομοσχέδιο. Σκεφτείτε πόσο έωλο και αστείο είναι αυτό που πράξατε, αδειάζοντας και τον Πρόεδρο της Βουλής. Με δυο λόγια κάθε πλειοψηφία στο μέλλον θα μπορεί να αποφαινεται κατά το δοκούν για το αν θα παρέχει ή όχι τα δικαιώματα που το Σύνταγμα προβλέπει στην εκάστοτε μειοψηφία της Βουλής. Το ίδιο δεν κάνατε και στην πρόταση μομφής που καταθέσαμε, και ενώ ο υπουργός Επικρατείας απεδέχθη, και μετά από λίγο, επειδή υπήρξε άνωθεν κυβερνητική εντολή, για να διορθωθεί η γκάφα ήρθατε εδώ και θέσατε πάλι σε διαδικασία ψηφοφορίας, ώστε η πλειοψηφία να αποφασίσει για το αν η μειοψηφία θα ασκεί τα δικαιώματα που καθορίζει ο Κανονισμός της Βουλής και το Σύνταγμα;

Άλλα δεν είναι μόνο η απαξίωση της Βουλής και του Συντάγματος. Είναι και η απαξίωση του ίδιου του Βουλευτή. Η εκπρόθεσμη, σε άσχετο νομοσχέδιο τροπολογία, έχει γίνει κανόνας.

Αυτό το «θέατρο των νομοτεχνικών βελτιώσεων», των «βουλευτικών» και καλά τροπολογιών, των νομοσχεδίων με την διαδικασία του «ψηκάστε, ψηφίστε τελειώσατε». Έγιναν καθεστώς τα δωράκια σε μικρά και μεγάλα συμφέροντα, με άσχετες τροπολογίες λίγο πριν τη ψήφιση των νομοσχεδίων. Τις οποίες μάλιστα δεν διστάζετε και να τις χαρακτηρίζετε ως προαπαιτούμενα της τρoίκας, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι. Διάβαζα προχθές τη δήλωση του πρώην Προέδρου της Βουλής, του κ. Κακλαμάνη που ευλόγως ζήτησε να γίνει μια εξεταστική επιτροπή για να εξετάσει ποιοι και πόσοι από τους νόμους που ψηφίστηκαν ως δήθεν προαπαιτούμενα ήταν όντως προαπαιτούμενα και ποιοι και πόσοι από αυτούς ωφέλησαν τη προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης και ποιοι και πόσοι ωφέλησαν συγκεκριμένα ιδιοτελή συμφέροντα.

Θα έχει ενδιαφέρον αυτό, για να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι η απαξίωση δεν αφορά μόνο τους βουλευτές της αντιπολίτευσης. Κυρίως αφορά αυτούς της συμπολίτευσης. Γιατί η απαξίωση της αντιπολίτευσης είναι και μια επιλογή που τη χρεώνεται η κυβέρνηση, και που σε τελική ανάλυση δικαιώνει την κριτική μας. Νομίζετε δηλαδή ότι περιποιεί τιμή στον πρωθυπουργό που δυο χρόνια τώρα δεν έχει βρει ούτε μια μέρα, ούτε μισή ώρα, να βρεθεί στη βουλή, να απαντήσει στις ερωτήσεις των αρχηγών της αντιπολίτευσης; Ούτε μισή ώρα! Αυτό ποιον απαξιώνει; Τους αρχηγούς των κομμάτων απαξιώνει; Τον ίδιο τον πρωθυπουργό απαξιώνει. Αποδεικνύει ποια είναι η αντίληψή του για τον κοινοβουλευτισμό. Ποια είναι η αντίληψή του για την κοινοβουλευτική διαδικασία και τον δημοκρατικό διάλογο. Μια αντίληψη που φυσικά

δείχνει να υιοθετεί και συνολικά η κυβέρνηση. Σε πόσες ερωτήσεις απαντούν οι υπουργοί; Κάποια περίοδο, που το είχαμε μετρήσει, ούτε στο 50% των ερωτήσεων. Είναι αυτή κοινοβουλευτική διαδικασία;

Με όλα αυτά όμως, οφείλουμε να σας καταθέσουμε ότι δε κάνετε τίποτα παραπάνω από το να πληγώνετε την ίδια τη δημοκρατία και κυρίως από το να δίνετε άλλοθι και έδαφος σε έναν αντιπολιτικό και αντικοινοβουλευτικό λαϊκισμό. Να δίνετε πάτημα στην ακροδεξιά και στους εχθρούς της δημοκρατίας. Διότι το καλύτερο δώρο στους εχθρούς της δημοκρατίας είναι μια δημοκρατία παράλυτη, ένα κοινοβούλιο απαξιωμένο. Ένα κοινοβούλιο βιομηχανία ανεξέλεγκτης επικύρωσης μνημονιακών διαταγμάτων. Αλλά και πλυντήριο σκανδάλων και νεκροταφείο ποινικών δικογραφιών. Για να πιάσουμε και αυτή τη πλευρά. Διότι, ξέρετε πόσες δικογραφίες έχουν διαβιβασθεί στη Βουλή από το 2012; 89. Και μία που κάνατε πως δεν ξέρετε που είναι και που στον δρόμο χάθηκε, 90. Πόσες εκκρεμούν από την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο; 70. Σύνολο 160. Εκτός από 2 δικογραφίες που ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τα αδύνατα δυνατά να ερευνηθούν, όλες οι υπόλοιπες στα συρτάρια. Γιατί στόχος δεν είναι μόνο να γίνει το μνημόνιο καθεστώς αλλά και οι δεκάδες διατάξεις της ντροπής για αμνήστευση, ασυλία, ατιμωρησία προσώπων, πολιτικών, πρώην και νυν υπουργών, τραπεζιτών, στελεχών του ΤΑΙΠΕΔ.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Με το σημερινό πολυνομοσχέδιο συνεχίζεται τη μνημονιακή παράδοση της κακής και πρόχειρης νομοθέτησης που αποσκοπεί απλώς και μόνο στην εξυπηρέτηση ειδικών επιχειρηματικών συμφερόντων. Και αναφέρομαι στο ζήτημα της ενσωμάτωσης του κανονισμού της ΕΕ για τις δημόσιες συμβάσεις. Για ποιο λόγο ακριβώς ενσωματώνετε τώρα τον κανονισμό του 2011 και όχι αυτόν του 2014 που σε αρκετά σημεία είναι μετατοπισμένος και μάλιστα σε μια κατεύθυνση που εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα του δημόσιου; Διότι στον κανονισμό του 2014 οι δημόσιες συμβάσεις παραχώρησης εξαιρούνται από το ενιαίο κανονιστικό πλαίσιο. Και ταυτόχρονα εισάγουν για πρώτη φορά την έννοια του ρίσκου που φέρει ο ίδιος ο ιδιώτης επενδυτής. Ενώ σήμερα, στην Ελλάδα, που έχει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά ΣΔΙΤ στον κόσμο, τον κίνδυνο τον επωμίζεται στο σύνολο του το Δημόσιο.

Δεν είναι αυτό εξυπηρέτηση συγκεκριμένων επιχειρηματικών συμφερόντων που προσδοκούν να αναλάβουν δημόσια έργα; Σας ξαναθυμίζω την περίπτωση των αυτοκινητοδρόμων, που το κόστος της χρεοκοπίας του έργου ανέλαβε εξολοκλήρου το δημόσιο. Κάποιοι ωφελήθηκαν από αυτό. Δεν είναι έτσι;

Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση της εισαγωγής του ανταγωνιστικού διαλόγου, όπου το δημόσιο δίνει πλέον την δυνατότητα στους

επιχειρηματίες να καθορίζουν οι ίδιοι τους όρους των δημόσιων συμβάσεων με την εκ των πραγμάτων παραίτηση του δημοσίου από τον καθορισμό των όρων και των προδιαγραφών.

Κατά τον ίδιο όμως τρόπο που νομοθετείτε εξυπηρετώντας επιχειρηματικά συμφέροντα, νομοθετείτε και για τους εαυτούς σας. Οι ρυθμίσεις που φέρνετε για την αλλαγή στο πόθεν έσχες είναι ενδεικτικές. Είπε πριν ο Π. Λαφαζάνης, ότι φτιάχνετε μια επιτροπή η οποία, στην πραγματικότητα, είναι κυβερνητικό όργανο.

Το παιχνίδι όμως αυτό τελειώνει σύντομα. Μη νομίζετε ότι θα ξεφύγει κανείς.

Πέρα από την εξυπηρέτηση ειδικών συμφερόντων τι άλλο επιχειρεί το τερατώδες αυτό νομοθέτημα; Τη διάλυση των τελευταίων υπολειμμάτων του κοινωνικού κράτους. Μεθοδεύετε την εξαφάνιση των επικουρικών συντάξεων. Την εξαφάνιση των μετοχικών ταμείων. Τη συρρίκνωση των εφάπαξ.

Συναντήθηκα, πριν από λίγο, με τις ηγεσίες των συνδικαλιστικών ενώσεων των ενστόλων. Τι απέγινε αυτή η αγάπη και η έγνοια του πρωθυπουργού προς τους αστυνομικούς και τους αστυνομικούς; Φαίνεται ότι από τη πολύ αγάπη και το σφιχταγκάλιασμα, εσείς θα τους πνίξετε!

Πόσο υποκριτές μπορείτε να γίνετε για να κοροϊδέσετε τον κόσμο; Με τα προεκλογικά επιδόματα του κοινωνικού μερίσματος, όταν ήδη τους είχατε πετσοκόψει τους μισθούς. Και με τη μετεκλογική ληστεία στα αποθεματικά των ταμείων τους. Δηλαδή εσείς τι ακριβώς κάνετε τώρα; Τιμωρείτε ένα κλάδο που, παρά τις τεράστιες απώλειες του PSI, κατάφερε να διατηρήσει υγιή τα επικουρικά και τα εφάπαξ και τώρα τα αρπάζετε; Έχει λογική αυτό; Και κυρίως έχει ηθική αυτή η στάση; Της υποκρισίας, της κολακείας από τη μια και της ληστείας από την άλλη;

Αλλά φαίνεται ότι οι αληθινές αγάπες είναι αυτές που κρατάνε. Και η αληθινή αγάπη του κ. Σαμαρά και της Κυβέρνησής του δεν είναι προς τους ένστολους. Η αληθινή αγάπη του κ. Σαμαρά και της Κυβέρνησής του είναι προς τους ιδιοκτήτες μέσων ενημέρωσης. Των χρεοκοπημένων φυσικά μέσων ενημέρωσης που όλως παραδόξως οι ιδιοκτήτες τους επιμένουν να συντηρούν με τα λεφτά των τραπεζών φυσικά, όχι τα δικά τους, τράπεζες που τις πληρώνει ο ελληνικός λαός που χειμάζεται. Είχατε, λοιπόν, το θράσος να φέρετε μία τροπολογία δεκάδων σελίδων σε νομοσχέδιο που αφορά την κύρωση της σύμβασης δωρεάς στο Ογκολογικό Νοσοκομείο «Άγιοι Ανάργυροι» και εσείς αντί για τη δωρεά στο νοσοκομείο, μας αποκαλύψατε τη δωρεά στη διαπλοκή.

Ωραία κοινοβουλευτική διαδικασία! Η διαπλοκή συντάσσει τις θελήσεις της και η μνημονιακή Πλειοψηφία τις κάνει νόμο του κράτους. Και τι επιδιώκετε με όλα αυτά; Να χαρίσετε χρέη σε χρεοκοπημένες εταιρείες μέσω ενημέρωσης.

Κύριε Χαρδούβελη, ήσασταν χρόνια τραπεζικός και έχετε γνώση και ευθύνη για όλα αυτά. Αν ένας ταλαίπωρος επιχειρηματίας προσπαθεί σε αυτήν τη χώρα να στήσει μια επιχείρηση της προκοπής, να δώσει θέσεις εργασίας, τον διαλύετε στους φόρους και οι τράπεζες, αν του δώσουν ρευστότητα, θα του δώσουν με ληστρικά επιτόκια, τριπλάσια από αυτά που δίνουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και αν ο κακόμοιρος αυτός επιχειρηματίας βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να χρωστάει, μαύρο φίδι που τον έφαγε. Οι μάγκες της διαπλοκής όμως και χρωστάνε και δημόσια έργα παίρνουν και χρηματοδοτικές ροές από τις τράπεζες έχουν και κουρεύετε και τα δάνειά τους.

Εδώ που τα λέμε όμως, για να πω και τη μαύρη αλήθεια, δεν είναι και μικρός ο ρόλος των μέσω ενημέρωσης. Δεν θα μπορούσε να κρατηθεί καμιά μνημονιακή κυβέρνηση, αν δεν προσπαθούσαν με νύχια και με δόντια να τη στηρίξουν, αν δεν προσπαθούσαν να κάνουν το μαύρο άσπρο, να μετατρέψουν αυτήν την κατάσταση της κόλασης που ζει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού σε success story, σε κατάσταση ευδαιμονίας. Θυμηθείτε ιδίως την προεκλογική στήριξη. Θυμηθείτε τι λέγανε δυο μέρες πριν τις ευρωεκλογές κάποια απ' αυτά τα μέσα, ότι δηλαδή έρχεται η καταστροφή αν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει με δυο μονάδες, πόσο μάλλον με τέσσερις.

Αυτή τη στήριξη, λοιπόν, επειδή ο κ. Σαμαράς δεν είναι αγνώμων, την ανταποδίδει, με το αζημίωτο φυσικά, διότι οι εκλογές ξανάρχονται. Μόνο που δεν έχετε καταλάβει κάτι. Δεν σας σώζουν αυτά. Γιατί δεν σας σώζουν; Διότι μια του ψεύτη, δυο του ψεύτη, τρεις και η κακή του μέρα. Ο κόσμος έχει καταλάβει το ρόλο που παίζουν ορισμένα μέσα ενημέρωσης σ' αυτό το σύστημα και η δύναμη της αλήθειας που ο καθένας γύρω μας βιώνει, να το ξέρετε, είναι πιο δυνατή από τα παραμύθια με τα οποία προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο. Ας έχουν γνώση οι φύλακες. Τίποτα και κανένας δεν θα ξεχαστεί, ιδίως όσοι πάρουν μέρος σ' αυτή την άθλια συναλλαγή.

Έχουμε επαναλάβει και το επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά ότι το πρώτο πράγμα που θα κάνουμε είναι να ξηλώσουμε αυτό το άθλιο καθεστώς της διαπλοκής πολιτικής εξουσίας με την οικονομική ολιγαρχία που κρατά τον τόπο μας χρόνια τώρα καθηλωμένο, την ίδια στιγμή μάλιστα που η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου της εργασίας υποφέρει και η μεσαία τάξη διαλύεται.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε, μέσα στο κατακαλόκαιρο, εκατομμύρια νοικοκυριά στενάζουν κάτω από το βάρος του νέου αυτού φόρου, του

ΕΝΦΙΑ. Ένας φόρος-αίσχος που τιμωρεί όσους δούλευαν μια ζωή για να αποκτήσουν ένα κεραμίδι να στεγάσουν τα παιδιά τους, ένας φόρος που δείχνει όλη την αναλγησία, την αγριότητα, τη νεοφιλελεύθερη παγερότητα που εσείς αποκαλείτε μεταρρύθμιση. Ένας φόρος που βάζει πλούσιους και φτωχούς, έχοντες και μη έχοντες, άνεργους και εργαζόμενους στον ίδιο παρονομαστή. Πείτε μου πώς θα τον πληρώσουν αυτόν τον φόρο; Πού θα τα βρουν οι ρημαγμένοι πολίτες εδώ και τέσσερα χρόνια από τις πολιτικές σας πολίτες;

Αυτό φαίνεται, όμως, να μην σας απασχολεί. «Κόψτε το λαιμό σας, βρείτε να τα φέρετε», λέτε. Δεν έχετε, όμως, καταλάβει μάλλον. Έχετε εικόνα από το τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή, ποια είναι η πραγματική εικόνα; Η πραγματική εικόνα είναι η αδυναμία πληρωμής για τη μεγάλη πλειοψηφία.

Έχετε εικόνα για τα αρνητικά αποτελέσματα που θα έχει αυτό στην οικονομία, για τη διάλυση της οικονομίας, για το κλείσιμο επιχειρήσεων που θα προκαλέσετε; Ή μήπως, κύριε Χαρδούβελη, αυτό το γνωρίζετε; Γι' αυτό, απ' ό,τι έμαθα, χθες είπατε ότι οι επενδύσεις πάνε χάγια και ο Έλληνας δεν έχει χρήματα να ψωνίσει. Ε, βέβαια, μετά από τόσο ξύλο που έφαγε και τόσο ξύλο που συνεχίζει να τρώει και συνεχίζετε να του ρίχνετε, πού να βρει να ψωνίσει;

Θα σας πω εγώ, λοιπόν, τι αποτέλεσμα θα έχει αυτός ο φόρος. Απλώς θα αυξήσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη ακόμα περισσότερο, ενώ αυτά ήδη αυξάνονται κατά 1 δισεκατομμύριο κάθε μήνα. Και ποια είναι η ειρωνεία; Ότι κάποιος, για να απαλλαγεί από τον ΕΝΦΙΑ, πρέπει, εκτός των άλλων, να μην έχει ληξιπρόθεσμα χρέη σε εφορία ή ασφαλιστικό ταμείο.

Αυτά νομοθετείτε και έρχεστε εδώ και κοροϊδεύετε τον κόσμο και μιλάτε και για λάθη. Ας αφήσετε τα λάθη. Εδώ είναι επιλογές αυτά που κάνετε. Σας ερωτώ: Τι έχετε να απαντήσετε σε έναν άνθρωπο που με βρήκε προχθές και μου είπε ότι πέρυσι είχε αντικειμενική αξία για είκοσι οκτώ στρέμματα στην ορεινή Ηλεία 480.000 ευρώ και φέτος έχει 5.000.000; Τι θα του απαντήσετε, ότι ξαφνικά τον κάνετε να αισθάνεται τσιφλικός με τα είκοσι οκτώ στρέμματα στην ορεινή Ηλεία;

Τι θα πείτε σε ένα ζευγάρι υπερήλικων αγροτών, που με συνάντησε προχθές στην Αίγινα, με παλαιό σπίτι που είχε αντικειμενική αξία και φορολογούνταν για 40.000 ευρώ και τώρα το βάλατε να φορολογείται για 700.000 ευρώ; Τους καλείτε να πληρώσουν 8.500 φόρο, όσα δηλαδή είναι η σύνταξη του ΟΓΑ και για τους δύο ολόκληρο το χρόνο. Τι θα τους πείτε, ότι έγιναν ξαφνικά πλούσιοι και δεν το κατάλαβαν ή ότι «κάναμε λάθος»; Έφυγε και ο κ. Θεοχάρης και δεν έχετε πού να τα φορτώσετε τώρα.

Πώς θα εξηγήσετε ότι όποιος διαθέτει πλάκες χρυσού και πανάκριβα έργα τέχνης δεν πληρώνει ούτε ένα ευρώ, ενώ όποιος έχει ένα σπίτι στο Περιστέρι ή ένα κτήμα στην ορεινή Κορινθία θα πληρώνει; Πόσο λογικό είναι αυτό;

Ο δείκτης που αποτυπώνει την παραφροσύνη είναι ο εξής: Το 2009 εισπράχθηκαν 500 εκατομμύρια από φόρους ακινήτων και τώρα υπολογίζετε να τους πάτε στα 4 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, έχουμε οκταπλασιασμό.

Τι οκταπλασιάστηκε, κύριοι; Η αποτελεσματικότητα του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, η πραγματική αξία της περιουσίας των Ελλήνων, μέσα στα χρόνια της ύφεσης και της κρίσης, η φοροδοτική τους ικανότητα; Όχι, τίποτα από αυτά. Οκταπλασιάστηκε, πολλαπλασιάστηκε η αναλγησία σας και η βιαιότητα των μνημονιακών επιλογών της τρόικας, που εσείς υλοποιείτε.

Βεβαίως, να μην αναφερθώ στις off shore επιχειρήσεις και την ακατάγραφη περιουσία τους. Δεν την έχει καταγράψει κανείς. Πόσες χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα αφορολόγητα ακίνητης περιουσίας ανήκουν σε off shore επιχειρήσεις; Θα φτιάξετε ποτέ μητρώο off shore επιχειρήσεων να ξέρουμε τουλάχιστον πόσες είναι;

Δεν αναφέρομαι, βεβαίως, και στα όσα ο απλός κόσμος συζητά και λέει: ούτε δεκάρα από τη λίστα Λαγκάρντ, τίποτα για τις τριγωνικές συναλλαγές, από το λαθρεμπόριο πετρελαίου και καπνού, για τις εταιρείες που με τζίρο 200 και 300 εκατομμύρια δηλώνουν ζημίες και παρ' όλα αυτά συνεχίζουν να λειτουργούν. Αλλά τα παίρνετε και ξεζουμίζετε τους μεροκαματιάρηδες, τους βιοπαλαιστές. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Η λογική του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από τη δική σας. Έχουμε δεσμευτεί για επαναφορά του αφορολόγητου στα 12.000 ευρώ, για προστασία από τις κατασχέσεις πρώτης κατοικίας, για κατάργηση του αυτόφωρου για χρέη στο δημόσιο. Γιατί το ανελέητο φοροκουνηγητό των μικροοφειλετών όχι μόνο δεν αποδίδει, αλλά δημιουργεί ένα κλίμα φόβου και κατατρομοκράτησης των πολιτών.

Έχουμε δεσμευτεί να δώσουμε λύση στο θέμα των χρεών στο δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, που και θα αυξήσει τα δημόσια έσοδα αλλά και θα ανακουφίσει τους πολίτες που βρίσκονται σε απόλυτη αδυναμία.

Και φυσικά έχουμε δεσμευτεί να αναθεωρήσουμε πλήρως το καθεστώς του ειδικού φόρου ακίνητης περιουσίας για να περιλαμβάνει μόνο τον πραγματικά μεγάλο, συσσωρευμένο πλούτο και όχι να ρημάζει την ακίνητη περιουσία των νοικοκυριών. Διότι σε αυτή τη χώρα πρέπει να

πάψουμε να φορολογούμε τη φτώχεια και να φορολογήσουμε τον πλούτο, τον μεγάλο πλούτο που εδώ και χρόνια κάνει πάρτι στις πλάτες του ελληνικού λαού, που ζει αυτή την ατελείωτη τραγωδία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πολυνομοσχέδιο αυτό αποδεικνύει ότι αυτό το δράμα δεν έχει τέλος. Η Κυβέρνησή σας, όμως, φτάνει στο τέλος της. Έρχεται μια νέα μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία, με τη στήριξη των δημοκρατικών πολιτών και των κινημάτων, με τη στήριξη του κόσμου της εργασίας και της νέας γενιάς. Όσο κι αν ξηλώσετε το «πουλόμπερ» της Δημοκρατίας και των μεταπολιτευτικών κατακτήσεων του λαού μας, δεν θα τα καταφέρετε να συνεχίσετε για πολύ. Το πλήρωμα του χρόνου για την Κυβέρνησή σας πλησιάζει.

Η κυβέρνηση της Αριστεράς, της μεγάλης συμπαρατάξης της Αριστεράς με τον δημοκρατικό κόσμο, με τον προοδευτικό κόσμο, είναι η μόνη ελπίδα, η μόνη λύση σήμερα για τον τόπο. Και θα είναι πραγματικότητα, είτε το θέλετε είτε όχι, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο. Άλλωστε, άκουσα με ιδιαίτερο σεβασμό και την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού Επικρατείας σε σχέση με την παραδοχή του ότι υπέπεσε σε λάθος –εμείς δεν πιστεύουμε ότι είναι λάθος όταν κανείς υποδεικνύει την εφαρμογή του Κανονισμού– αλλά και τις πατερναλιστικού τύπου συμβουλές του για το ότι πρέπει να περιμένουμε.

Το θέμα δεν είναι να περιμένουμε εμείς. Το θέμα είναι ότι δεν μπορεί να περιμένει άλλο ο ελληνικός λαός αυτήν την τραγωδία την ανείπωτη.

Ο λόγος, όμως, που παίρνω για μισό μόνο λεπτό το λόγο είναι σε σχέση με την κατάληξη της τοποθέτησής του αναφορικά με τη δικαιολόγηση της απουσίας του Πρωθυπουργού, μια δικαιολόγηση η οποία ήταν άκρως περιφρονητική, όχι για μένα, όχι για το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για τον κοινοβουλευτικό θεσμό του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Μου θύμισε, λοιπόν, ένα ωραίο που είχε κάποτε γράψει ο Αλμπέρ Καμύ, ο οποίος είχε πει ότι «δεν υπάρχει πιο ποταπό αίσθημα εχθρότητας από αυτό που αισθάνεται κάποιος για κάποιον που αντιστέκεται σε κάτι, στο οποίο ο ίδιος έχει υποκύψει».

Αυτή, λοιπόν, είναι η ψυχολογία και του Πρωθυπουργού και της πλειοψηφίας των στελεχών της Κυβέρνησης απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή η ψυχολογία, όμως, δεν δικαιολογεί μια άκρως απαξιωτική συμπεριφορά

για τους θεσμούς, το Κοινοβούλιο, την κοινοβουλευτική διαδικασία και εν τέλει για την ίδια τη δημοκρατία.

ΠΗΓΗ: left.gr